

Bij de tijd - Voor onze jongeren

Wedergeboorte (7)

Wat is de embryotheologie of embryoleer?

Jonge mensen, er zijn in de loop der eeuwen predikanten geweest die tot op de huidige dag het geestelijke leven, dat God in de ziel werkt, vergelijken met een embryo in de moederschoot.

Het embryoleven is genoemd naar het Griekse woord *embruon*, dat ongeboren vrucht betekent. Het duidt op het leven van een mens, dier of plant in de vroegste stadia van de ontwikkeling. Het embryonaal stadium kenmerkt zich door een snelle groei en differentiatie van de lichaamscellen. Hierbij ontstaan alle belangrijke orgaanstelsels.

Jeugd, nu is er in de nadere reformatie een predikant geweest, die uit het embryonale leven een voorbeeld nam om het geestelijke leven van Gods kinderen te verklaren. Hij deed dit met behulp van de scholastiek, die in de vroege middeleeuwen en ook daarna gangbaar werd in de roomse kerk. Hij sloeg hiermee een dwaalspoor in, waarin vele leraars in de gereformeerde kerken hem volgden. Dit beeld sprak velen aan en men trapte zo niets vermoedend in de val die de vorst der duisternis voor ons had uitgezet.

De toestand van de kerk

Welbekend is de uitspraak van onze grote reformator Luther, dat de kerk van Christus *staat of valt* met het *houden of loslaten* van de *leer van de rechtvaardiging van de goddeloze door of uit het geloof in Christus*. Met het aannemen van deze embryoleer liet de kerk dit leerstandpunt van de reformatie los, en de kerk is gevallen. Deze leerprincipes (van de embryotheologie) beheersen nu grotendeels ons gereformeerde volksdeel. Vandaar dat ik jullie hiervoor wil waarschuwen. Daarmee bedoel ik niet, dat ik en enkele andere mensen het nog alleen weten. Allerm minst, want we moeten allen de hand in eigen boezem steken en we zien haar even melaats als wie dan ook. Wij allen dragen de schuld over dit afwijken van onze kerk. We maken deel uit van een verscheurde kerk. We sloegen niet voldoende acht op het handhaven van deze gewichtvolle leer van de Heilige Schrift. We moeten oprecht leren bekennen dat we onze weg in alles hebben bedorven. Daarnaast zullen we ons verblijden als we ons tot God bekeren en vervolgens dat we de zuivere leer der Schrift weer gaan aannemen, leren en spreken. We zullen zeker weer de wonderheden Gods zien als dit gaat gebeuren. De kerken staan heel hoog met zichzelf, maar ze zijn reeds gevallen en ze zullen nog dieper vallen wanneer ze tot de Heere niet terugkeren. Gelukkig zijn zij die Hem te voet mogen vallen.

De embryotheologie

Nu moeten jullie goed opletten. Bij de embryotheologie komen de woorden biologie, filosofie en scholastiek bij elkaar. In feite hebben we het niet meer over theologie als we ons met deze embryoleer bezighouden. Het heeft in feite niets te maken met de natuurlijke geboorte (want er is nog niets geboren), noch iets met de wedergeboorte

(want de vergelijking berust op niets). Men heeft met dit leerstelsel de waarheid met de schoolkennis vermengd. Men ging van het rechte pad af door deze dingen in de leer van Gods Woord op te nemen. Men maakte een nietszeggend voorbeeld tot een dogma (leer). Deze leer voerde ons onmerkbaar van God af. Waarom onmerkbaar? Wel, omdat deze leer in beginsel zo veel op de waarheid lijkt. Men gebruikt termen en gezegden die volop in de waarheid voorkomen. Laten we daar eens naar gaan kijken.

Deze leraars leren, dat zodra de Heilige Geest in het hart van de uitverkoren zondaar werkt, er een beginsel van leven is ingelegd. Op dat moment vindt er een vereniging tussen Christus en de ziel plaats. Nu, dat komt met Gods Woord overeen, maar nu moeten jullie goed opletten. Ze leren er iets heel anders mee dan Gods Woord. Hoe dan? Ze plaatsen deze vereniging buiten de echte vereniging, die door het ware zaligmakende geloof alleen geschiedt.

De leraars van de embryotheologie leren een oneigenlijke vereniging van de ziel met Christus. Ze noemen het de wedergeboorte (in het prilste stadium als een embryo), terwijl ze het niet is. De zondaar wordt met Christus verenigd, maar hij weet het zelf niet. We moeten er maar van uitgaan dat het zo is.

Het geloof, de rechtvaardiging, de wedergeboorte, ja, zo alles wat met het heil van onze onsterfelijke ziel te maken heeft, wordt op grond van enige vooronderstellingen voor het zaligmakende werk van God gehouden. De bewijzen hiervan berusten niet op Gods Woord, maar op de biologische ontstaansgeschiedenis van de mens, die in de donkere kamer van de baarmoeder opgesloten ligt. Men gaat niet meer uit van de heldere verklaringen van Gods Evangelie, maar van de manuscripten van een heidense filosoof de Aristoteles heet.

Het wordt een droevig verhaal. De scholastiek, verworpen door onze reformatoren, deed weer haar intrede in onze kerken. Het werd de huistheologie van enkele kerkverbanden en het beheerst het denken van veel leraars. Zij laten zich leiden door een theorie die wezenlijk alle grond in de Schrift mist.

Krimpen aan den IJssel
Ds. A. Kort

Kerkblad OGG
November 2012